

ТВОРЕЦЬ

№ 73

РИБКИ В МОРІ НЕ МОВЧАТЬ

*Хвалить Господа також з землі:
риби великі й безодні усі.
(Псалом 148:7)*

Минулого разу ми з тобою говорили про акваріуми – ці мініатюрні копії дивовижного водного світу, створеного Богом. Може, з того часу у тебе вдома теж з'явилася невелика штучна водойма? Або ж в твоїй родині був акваріум і раніше?

Так чи так, у себе вдома, або в гостях, або в зоомагазині – кожна людина хоча б раз зачаровано дивилася через скляні стінки на рибок, для яких вода є рідною домівкою. Відірватися від цього видовища дуже важко. А ти знаєш, що вчені дізналися: у людини, що спостерігає за рибками, знижується тиск, розслабляються м'язи і знижується рівень неспокою. Тобто, щоб припинити нервуватися, можна просто сісти перед акваріумом і помилуватися на те, як його мешканці ковзають серед водоростей в своїй водній стихії.

Ось чому акваріуми з рибками все частіше з'являються в лікарнях, в приймальнях у стоматологів, біля кабінетів директорів шкіл: щоб людина, опинившись в настільки «неприємному» місці (а хто ж не боїться ходити до зубного!), могла розслабитися і заспокоїтися. Причому на найуразливіших – дітей, літніх людей та людей з психічними проблемами – спостерігання за акваріумними рибками діє найбільш заспокійливо. Складно не помітити в цьому *милосердя і турботу Творця*, Який дає про Своїх дітей.

Чому ж вид плаваючих рибок так сильно впливає на наші емоції? Що саме в них змушує нас дивуватися і одночасно відчувати спокій? І про що рибки можуть повідати тим, хто чистий серцем (Євангеліє від Матвія 5: 8)?

Одного разу викладач в семінарії запитав своїх студентів: скільки саме риб спіймали учні Христа, коли Він з'явився їм біля Тиверіадського озера (Євангеліє від Іоанна 21). Відповіді потрібно було з пам'яті, не перевіряючи за Біблією. Студенти дружно заскімлили: мовляв, кому потрібні такі дріб'язки, який в них сенс? Тоді викладач вчитав студентів за те, що вони вважали, нібито в Святому Письмі є хоч одне неважливе, незначне слово. (До речі, правильна відповідь на його питання – 153 риби.)

Це саме можна сказати і про іншу книгу, дану нам нашим Творцем – книгу природи. У ній немає нічого дріб'язкового або другорядного. Усе в світі важливо, все створене Богом, все має сенс і значення. Кожне Боже створіння говорить нам про славу свого і нашого Творця (Псалом 18:1-4; Ісаї 6:3; Послання до римлян 1:20).

Господь Ісус створив понад 35 тисяч видів риб – більше, ніж ссавців, птахів, плазунів і земноводних разом. Чому ж їх так багато? Може, це якесь особливе послання від Бога, і Він хоче, щоб ми щось зрозуміли про Нього, вивчаючи ці створення?..

Давай дізнаємося, як влаштовані риби, і спробуємо зрозуміти, про що це нам розповідає.

Акваріум в місті Атланта, штат Джорджія, США

Труднощі підводного життя

Іхтіологи – вчені, які вивчають риб, – досліджують і середовище їхнього існування, тобто воду. Їм добре відомі її властивості, особливості, вплив на живих істот.

ІХТІОЛОГІЯ

Іхтіс (ΙΧΘΥΣ) – грецький акронім (монограма) імені Ісуса Христа, що складається з початкових літер слів: Ἰησοῦς Χριστός, Θεοῦ Υἱός, Σωτήρ (Ісус Христос Божий Син Спаситель).

А ще *ixtis* в грецькій мові означає *риба*. Перші християни використовували малюнок – контур риби зі словом ΙΧΘΥΣ в середині – як символ своєї віри.

У наш час іхтіологія – це наука про риб, але з іншого боку, можна розуміти цей термін і як «наука про Ісуса». Дійсно: вивчаючи водних створінь, іхтіологія розкриває славу Христа, яку виразно видно в усьому Його творінні!

Вода у 800 разів щільніше повітря, і тому швидко пересування в ній – завдання непросте. Однак риби ідеально сконструйовані для життя у водному середовищі. Творець дав їм (принаймні, переважній більшості з них) обтічні тіла і забезпечив сильними м'язами. Крім того, у багатьох видів риб шкіра виділяє слиз, що повністю вкриває їхнє тіло і працює як своєрідне мастило, дозволяючи з легкістю пронизувати товщу води. Брали коли-небудь живу рибу в руки? Вона така слизька саме через цей слиз. У найшвидших риб тіло має веретеноподібну форму; до речі, фюзеляжі більшості літаків теж роблять у формі веретена – це дозволяє об'єкту рухатися з більшою швидкістю.

У риб немає ані рук, ані ніг, але замість цього у них є плавці – кісткові або хрящові структури, які кріпляться до сильних м'язів. За допомогою плавців – таких витончених, просто декоративних на вигляд – риба, коли рухається, може повертати або зупинятися. Тобто, плавці – це рушій, кермо, а ще й стабілізатор.

Але щільність води – не єдина складність, з якою стикаються живі істоти, що мешкають у водоймах. У воді міститься набагато менше кисню, ніж в повітрі: в атмосфері присутній 21 % цього необхідного для дихання газу, а в воді розчинено від 0,1 до 0,8 %. Тому Творець забезпечив риб зябрами – надзвичайно ефективним механізмом вилучення з води необхідного для життя кисню. Зябра риб мають дуже високу продуктивність: риба з їх допомогою отримує з води в три рази більше кисню, ніж наші легені – з повітря! Важко в черговий раз не здивуватися, наскільки ретельно Господь продумав всі деталі Творіння.

Тіло риби в основному складається з м'язової тканини, яка щільніше, ніж вода: в принципі, тому риби повинні тонути; адже саме через це багато інших тварин не тримаються на поверхні, якщо не докладають для цього значних фізичних зусиль, – їхні м'язи і кістки важчі за воду. Водоплавні птахи ковзають по поверхні, оскільки їхні кістки дуже легкі, а пір'я вкрите водовідштовхувальним мастилом і не намокає. А що допомагає не потонути рибам? Костистих риб Ісус забезпечив особливим, унікальним органом, який називається *плавальний міхур*. Наповнений повітрям, він розташовується в їхній черевній порожнині. Люди, щоб не тонути у воді, винайшли рятувальний жилет, а плавучість риб забезпечує «надувний круг», який є частиною організму. І оскільки створив його сам Бог, конструкція і функції його набагато складніше за людський винахід. Пузир з повітрям всередині тіла компенсує костистим рибам вагу кісток і м'язів, наближаючи щільність їхнього тіла до щільності води. Унаслідок рибі не потрібно витрачати енергію на те, щоб протистояти силі тяжіння, підтримуючи своє тіло на

потрібній глибині. Причому риба сама контролює обсяг міхура: вона наповнює його, захоплюючи повітря, щоб піднятися до поверхні; а стискаючи міхур, випускає повітря і йде в глибину.

Ехограма, на якій видно плавальний міхур риби

У хрящових риб (акул і скатів) немає плавального міхура. Але Господь не позбавив їх Своєї милості. Їхнім тілам Він дарував іншу особливість. У хрящових риб дуже жирна печінка: вона просякнута в'язкою маслянистою рідиною з низькою щільністю (яка називається сквален). Жир забезпечує акулі достатній рівень плавучості і не дає їй потонути.

*Господь добрий до всіх, а Його милосердя – на всі Його творива!
(Псалом 144:9)*

Якими створені риби

Ми називаємо Христа Творцем, тому що Він створив усе, що є у Всесвіті. Тому, пізнаючи світ, ми вивчаємо задум нашого Творця, хід Його думок. І «конструкція» риб також розповідає нам про це.

Ми вже говорили, що риbam необхідно мати пристрій для ефективного отримання кисню з води. Для цього Творець дав їм зябра. У різних видів риб зябра дещо відрізняються будовою, але всі вони виконують одну функцію.

У організми костистих риб Бог вмонтував «насосну» дихальну систему. Вони всмоктують воду, а потім виштовхують її, перепускаючи крізь тонкі пластинки (дуги) зябер. Щоб здійснити цей процес, риба відкриває рот і закриває зяброві кришки (костисті пластини, які розташовані по обидва боки голови і закривають зябра). Втягнувши в рот воду, риба

його закриває, піднімає зяброві кришки і, скорочуючи м'язи глотки, виштовхує воду, проганяючи її крізь зябра. Вода омиває зяброві дуги і виходить назовні.

Деякі риби, наприклад акули, не можуть втягувати і прокачувати воду крізь зябра. Тому їм доводиться постійно рухатися і при цьому тримати рот відкритим – щоб вода циркулювала крізь зябра без участі м'язів.

У зябра вплетено гігантську кількість кров'яних судин. Через них кисень з води потрапляє в кров, а кров'яний потік розносить його до всіх частин тіла риби. А надлишок вуглекислого газу в крові надходить з організму в зябра і звідти виділяється в навколишню воду.

Давай подивимося, які ще унікальні особливості, що відрізняють їх від інших живих істот, Господь дарував риbam.

Як і багато тварин, риба розрізняє смаки. Але ось що незвично: у риб смакові рецептори можуть бути розташовані де завгодно, крім язика: навколо рота і зябер, по всій голові, на плавцях, по всьому тілу – прямо на шкірі. Наприклад, у сома рецепторами смаку покриті витвори, схожі на довгі вуса, що ростуть навколо рота (вони так і називаються – вусики). З їх допомогою соми «пробують» навколишню воду, визначаючи напрям, що дозволяє їм спокійно і впевнено переміщатися в мутних річкових водах. Соми живуть біля дна, де вода часто буває каламутною через мул, так що не завжди можна поклатися на зір. На сторінці 8 можна побачити, як виглядає один із сомів: не річковий гігант, а акваріумний сомик.

Але найдивовижніша й оригінальна особливість, яка є у риб (і тільки у них!) – це здатність орієнтуватися в каламутній воді за допомогою електрики. Вчені називають цю здатність *електрорецепція*. Наприклад, у акул і скатів на голові є залози, які називаються *ампули Лоренцині*: це сенсори, якими вони влов-

люють слабкі електричні поля – сигнали що генерують м'язи інших тварин, коли скорочуються.

Творець озброїв детекторами електричних полів багато видів риб – особливо тих, що мешкають в річках Африки і Південної Америки. Добре відомо, що електричний вугор (*Electrophorus electricus*) з Амазонки і Оріноко здатний ударом струму оглушити невелику тварину. Заряд електрики виробляють особливі органи вугра, що генерують струм високої напруги, який може вбити або оглушити жертву. А інший орган цієї риби працює як локалатор: він створює тривимірне електричне поле з низькою напругою, яке допомагає вугрові орієнтуватися в каламутній воді. Коли вугор наближається до перешкоди, чи то каменю, колоди або іншої тварини, він за допомогою крихітних рецепторів на шкірі відчуває перешкоди в електричному полі, що оповиває його. Так що вугор відмінно знає, що відбувається навколо нього навіть в найтемнішу, безмісячну ніч в найкаламутнішій воді.

Пан над рибами

*Все, що хоче Господь, те Він чинить
на небі та на землі, на морях
та по всяких глибинах!
(Псалом 134:6)*

Але Христос не тільки Творець світу, Він ще – Цар над царями і Господь над панамі (Об'явлення 19:16). Його влада над світом абсолютна і безмежна. Не тільки люди в Ньюму живуть, рухаються і існують (Дії 17:28), але і всі істоти і організми – включно, звичайно, і з рибами.

Господь прийняв рішення, чим і як буде харчуватися те чи інше створіння, і дає всім їжу (Псалом 103:21; Йов 38:41). Як і всім іншим створінням Божим, ридам необхідні білки, жири, вуглеводи, вітаміни і мінерали – інакше їм не вижити. Залежно від типу харчування все риби поділяються на чотири групи:

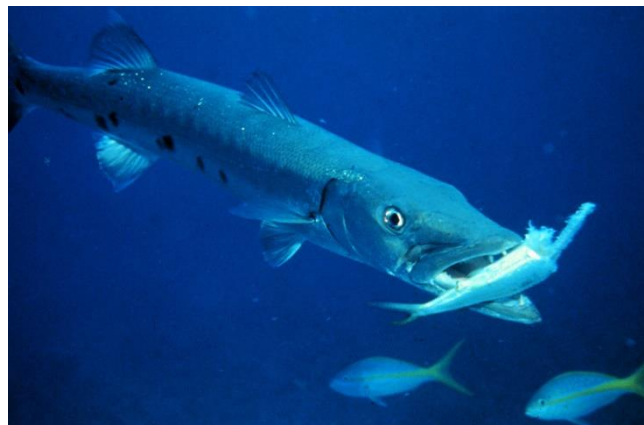
- **детритофаги** – риби, що харчуються *детритом*, органічним матеріалом, який вкриває дно озер і ставків і є продуктом розкладання мертвих рослин і тварин;

- **рослиноїдні** риби харчуються тільки підводними рослинами або фруктами і горіхами, які впали у воду з берег;

- **хижаки** – риби, що поїдають виключно інших тварин (наприклад, комах);

- **всеїдні** – риби, які їдять все, що зможуть знайти, – і рослини, і тварин.

В основному риби – хижаки. Для цього їм не обов'язково бути великими, як акула або щука; вони можуть харчуватися комахами або рачками, що живуть у воді.

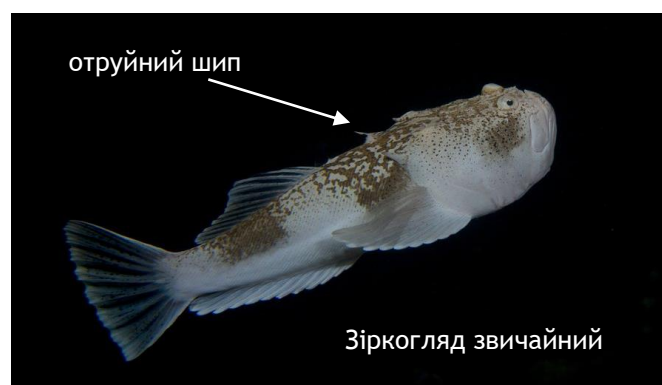

Баракуда на полюванні

Поглинають свою їжу риби теж по-різному. Якісь *заковтують* здобич цілком (щуки), якісь *відривають* від здобичі шматки (піраньї, баракуди), сом *втягує* в себе воду, а з нею і необачну здобич. Є й ті, хто захоплюють воду величезною пащею, а потім *фільтрують* її, щоб виточити крихітних рачків і рибок (китові акули і скати манта). Багато власників акваріумів люблять спостерігати за своїми вихованцями в той час, коли вони годуються: це дуже захоплююче видовище, від якого важко відірвати погляд.

Боже милосердя до всіх Його творінь (див. Псалом 144:9) можна побачити в тому, як Він захищає риб від небезпеки. Наприклад, деякі з них озброєні отрутою. Одним з найбільш отруйних хребетних є Takifugu – рід променеперих риб родини Скелезубові (Tetraodontidae), або риба *фугу*. Шкіра, печінка та очі риб цього роду містять речовину тетродотоксин, яка в тисячу разів отруйніша за ціанід. Запасів отрути однієї рибки вистачить, щоб убити 30 чоловік, і антидоту не існує! Однак ця рибка смертельно небезпечна тільки в якості їжі, оскільки отрута міститься в її м'язових тканинах. Якщо вам закортить її з'їсти, ви отруїтесь, а якщо просто доторкнетесь – нічого з вами не трапиться. Але є і такі риби, до яких небезпечно торкатися. Риба-камінь і морський йорж, наприклад, вміють вводити отруту зі

своїх шипів безпосередньо в тіло ворога або здобичі. А рибу-зіркогляда (рід *Uranoscopus*) багато хто вважає найлютішою істотою в світі, тому що вона впорскує отруту в жертву і одночасно б'є її електричним розрядом – щоб вже напевне, так би мовити.

Існують також інші види захисту, якими Творець забезпечив своїх риб. Є серед них маскувальне забарвлення – риби зникають на фоні оточення, їх просто неможливо побачити. Є гострі зуби і шипи. Є миттєві рефлекси: кожен коли-небудь в житті намагався зловити рибку руками – ось же вона, поруч, але ось – вона вже на іншому боці струмка. А ще рибки родини Скелезубових вміють в разі небезпеки роздуватися, як повітряна куля: в спокійному стані вони цілком собі стрункі створіння, але при наближенні ворога надуваються і стають зовсім круглими.

Для кожного виду риб Господь визначив, будуть вони жити в солоній (близько 40 % всіх видів) або прісній воді (близько 60 %) Тільки небагато видів – наприклад, лосось і вугри – здатні нормально себе почувати і там, і там. Життю риб, що живуть в солоній воді, загрожує одна серйозна проблема: через високу концентрацію солі в навколишньому середовищі будь-який організм постійно втрачає вологу, що призводить до швидкого зневоднення живих тканин. Але рибам Ісус дарував здатність утримувати прісну воду в організмі. Вони цілодобово п'ють солону воду, багато солоної води, а виділяють тільки крихітну кількість концентрованої солоної сечі, видаляючи таким чином сіль з води, що залишається всередині.

У риб, що мешкають в прісній воді, виникають іншого роду складності із середовищем проживання. Вони постійно вбирають воду

через шкіру і зябра – і тому, щоб уникнути смертельно небезпечної гіпергідратації (водного отруєння), повинні якимось позбавлятися від надлишку рідини. Тому вони виділяють велику кількість рідкої сечі і майже ніколи не п'ють.

Риби розселені по всій земній кулі – вони є скрізь, де є вода. Багато видів все життя проводять у відкритому морі або океані, як акули і тунці. А найкрасивіші живуть в коралових рифах: там для них багато їжі, і вони легко можуть сховатися від ворогів. Риби здатні існувати в будь-яких неймовірних умовах. Так, в крижаних водах Антарктики живуть кілька видів риби *білокрівки*. Маленька рибка з роду *карпозубіків*, *Syngnodon macularius* добре відчуває себе в пустелі, в пересихаючих озерах, більше схожих на калюжі, де вода нагрівається до 42° С. *Вугри* мешкають у вузьких печерках або тріщинах в ґрунті, *морські коники* ховаються у водоростях і з ними пересуваються у воді. *Камбала* лежить на дні, в мулі, маскуєчись, як майстер камуфляжу, а *риба-клоун* живе прямо серед отруйних «пелюсток» актинії. *Риби-чистильники*, що чистять великим рибам пащі від залишків їжі, практично там і живуть: як то кажуть, «і стіл, і дім». У високогірних озерах на висоті 5200 м над рівнем моря живе *вусата палія*, а на глибині 8400 м в Маріанській западині мешкає *глибоководна бротула* (*Abyssobrotula galathea*). Ну а *тилянія* (рід *Tilapia*) спокійно грається у воді, яка в чотири рази солоніша за звичайну морську.

Тож чим більше ми будемо вивчати риб, тим більше будемо осягати нескінченну мудрість Нашого Творця Ісуса Христа.

Володар, що дарує мир

Те, до чого прагнуть і чим живуть люди, які не знають Бога, – влада, багатство, задоволення, «життєва мудрість» – не годяться для християн. Це не наше середовище існування, і ми знаємо, що ці речі не приносять щастя. Про це добре сказано у другому розділі біблійної книги Екклезіяста. Але чого шукаємо ми, що принесе нам радість і утихомирення? Відповідь міститься в Святому Письмі:

*Дорогу життя Ти покажеш мені:
радість велика з Тобою, завжди
блаженство в правиці Твоїй!
(Псалом 15:11)*

Жити так, як вказує Господь, слідувати Його задуму про нас, споглядати Його славу – ось справжнє щастя і радість. І в Божому творінні ми перш за все помічаємо Його славу, якою повна уся земля (Ісаїя 6:3). Ось чому ми відчуваємо утихомиріння і наші серця радіють, коли ми вирушаємо в похід або спостерігаємо за рибками в акваріумі. І якщо на природу потрібно ще зібратися, спеціально виділити для цього час, то рибки – ось вони, нікуди не подінуться від нашого допитливого погляду. Ми можемо милуватися ними коли забажаємо і скільки забажаємо. Їхні витончені рухи, схожі на танець і на політ одночасно, – це розповідь про славу Творця, доступна нам в будь-який час.

Помічено – і ми вже згадували про це, – що спостереження за рибками в акваріумі особливо заспокоює дітей, літніх людей та людей з психічними проблемами. І про це теж говорить Господь:

*Пробуваю Я на Височині та в святині,
і з зламаним та з упокореним,
щоб оживляти духа скромних,
і щоб оживляти серця згноблених!
(Ісаїя 57:15)*

Тим, хто смиренний і не прагне суєтних «цінностей», слава Господа і Його задум відк-

риваються в більшій повноті, несуть з собою радість і утихомиріння.

Ісус порівнював наші душі з рибами, яких ще потрібно зловити (Євангеліє від Матвія 4:19), щоб привести до Нього. Християни правильно розуміють це порівняння. Воно не означає, що нас порівнюють зі слизькими і холодними рибами, а показує, що наш небесний Отець у Своїй безмежній любові постійно витягує нас зі смертоносних вод гріха і веде до тихого джерела живої води – до Христа (Євангеліє від Івана 4:14).

Наші очі часто сліпі духовно, ми не помічаємо славу Христову – але Він невпинно знову і знову показує нам, як прекрасно все, що Він створив. Він прагне, щоб ми знайшли справжнє утихомиріння, тому що він – Князь благоденства (Ісаїя 9:6^{UMT}). Навіть гріх, що перекручує і плямує все, не може зменшити сяйво Його слави, що виходить від створеного Ним світу. І коли ми відчуваємо Божественну славу через Його творіння, ми розуміємо, що наше життя має сенс, і до наших сердець входять спокій і мир.

І якщо ти ніяк не можеш знайти спокій і рівновагу в нашому бурхливому світі, то приєднуйся до лагідних і милостивих, до тих, хто чистий серцем (Євангеліє від Матвія 5:3-12), і повір, що Ісус Христос саме Той, ким Він себе називає: наш Бог, Творець і Спаситель. Довірся Йому. Блаженний Августин – християнин, що жив в Північній Африці в 354–430 роках, – у своїй книзі «Сповідь» звернувся до Господа з чудовими словами: «Ти створив нас для Себе, і не знає спокою серце наше, поки не заспокоїться в Тобі».

І як би не радували наш погляд рибки в акваріумі – людині потрібно набагато більше. Нам необхідний Той, Хто створив цих риб: Ісус Христос, Цар царів і Князь благоденства.

*Він... при тихих водах піклувався
мною; мою душу наверх.
Псалом 22:2-3а^{UTT}*

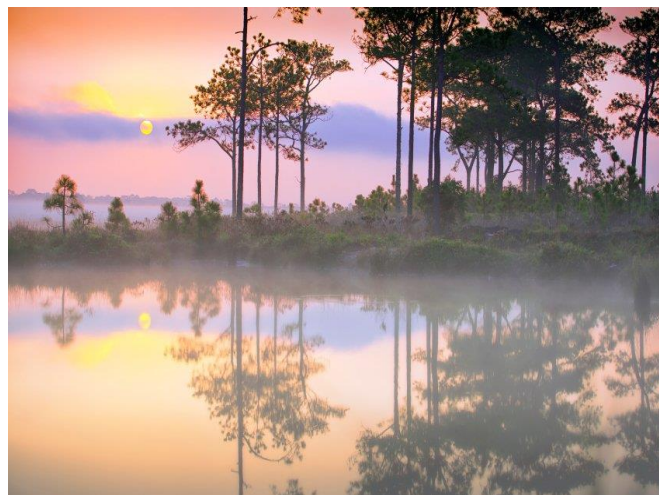
ВОЇН-РЯТІВНИК

*Бо Господь твій Бог з тобою,
як воїн-рятівник.
Софонія 3:17^{УМТ}*

Послухай, яку казку я тобі розповім. Ще аж он колі в теплих краях на березі прекрасної лагуни, в крихітній хатині з бамбука і пальмового листя жив один чоловік. У нього була велика дерев'яна бочка, в якій він вирощував маленьких тропічних рибок. Одного разу чоловік зрозумів, що бочка стала замала для них, і вирішив випустити їх в річку неподалік – там їм буде вільніше. Так він і зробив. Щоранку чоловік йшов на берег річки, щоб подивитися на своїх маленьких підводних друзів. Часто він приносив їм щось смачненьке, а потім годинами сидів у сутінках, милуючись, як його рибки безтурботно носяться в воді. Тиждень за тижнем рибки росли і міцнішали.

Але одного разу, прийшовши на берег річки, чоловік побачив страшно: вода кипіла і вирувала, в ній відбувалася справжня різанина. Його улюблені рибки металася з боку в бік, закривавлені, понівечені. Людина зрозуміла, що в цю колись тиху заводь з великої річки припливла зграя хижих піраній. Саме вони і напали на його друзів.

Не вагаючись жодної секунди, чоловік пірнув в закривавлену воду. Голіруч він дбайливо виловлював своїх переляканих і поранених друзів, а потім акуратно опускав їх у відро, яке залишив на березі. Людина заходила у воду знову і знову, намагаючись врятувати якомога більше рибок, а в цей час піранї рвали його тіло. Чоловік стікав кров'ю, але не припиняв піклуватися про рибок. Насилу вбравшись на берег, він взяв відро з врятованими улюбленими і відтягнув його до іншої, далекої водойми. Там рибкам не загрожувала зустріч з хижаками. Його маленькі друзі кинулися в безпечні тихі води, а чоловік підповз до колоди, що лежала вздовж берега заплави. Він встиг тільки схопитися за коріння дерева, що впало, як серце його зупинилося, і він помер.

Рибки були врятовані, але тепер вони залишилися самі – не було в світі нікого, хто б дбав про них, хто приносив би їм їжу. Так закінчився день. Потім пройшов ще один. А вранці третього дня на березі ставка з'явився той чоловік, живий і здоровий. І знову він нахилився над водою, дивлячись зверху на рибок і світло посміхаючись – як робив завжди. Його жажливі рани чудесним чином затягнулися, залишилися тільки шрами. Рибки не могли зрозуміти, як їх друг і рятівник повернувся до життя, але вони щасливі від того, що він повернувся і знову буде піклуватися про них.

* * *

Так, це лише вигадка. Але вона нагадує нам, що зробив для нас Бог. Піранї в цій історії зображують гріхи, які пожирають наші душі. (Справжні піранї, звичайно, не втілюють зло, вони теж – творіння Божі, і ми використовували їх в якості художнього образу лише тому, що ці риби лякають своїм апетитом і моторошнуватими темпами поїдання здобичі – вони нестримні і завжди голодні, гріх і зло настільки ж ненаситні.) Світ, в якому ми живемо, сповнений людей, які немов хижі піранї б'ються один з одним за владу, за першість, за право керувати тією частиною «річки», в якій вони живуть. Сумно, але для того, щоб вчепитися комусь в горло, не потрібно бути піраньєю – навіть менш агресивні рибки гризуть і їдять одне одного, намагаючись вижити (Послання до галатів 5:15).

Ми в пастці світу, в якому «кожен їсть кожного». Але Бог, люблячи нас, послав людям Свого Сина (і Сам прийшов в Ньому!), щоб врятувати нас. Коли Ісус прийшов в наш світ, Його гризли, поранили і вбивали не піраньї, а щось значно страшніше – наші гріхи. Але його любов до нас настільки сильна, що Ісус пішов за нас на смерть на Хресті, щоб позбавити нас від гріхів і від їх наслідків. Він помер і воскрес із мертвих, щоб Його народ був врятований, щоб ми змогли знайти *вічне щастя і справжню радість* – бути поруч з Ним (Псалом 15:11).

Кожен з нас – і ти, і я, – щиро заглянувши в своє серце, знайде там щось зле, несправедливе, грішне. Гріхи, які живуть в нас, наче зграя вічно голодних піраній, завжди готові накинутися на нас і пожерти наші душі. Гріх руйнує і поглинає. Нас може врятувати тільки Рибак, Ловець людей, Ісус Христос (Євангеліє від Матвія 4:18-19). Він владний дістати людину з

бурхливих вод гріха, в яких той тоне, і дарувати йому вічний будинок – Своє Царство, де не буде більше ні смерті, ні скорботи, ні горя, ні болю (Об'явлення 21:4).

Чи довіришся ти Йому, дозволиш Христу забрати тебе з цього світу – після смерті і через смерть – в новий прийдешній світ? Тоді, милістю Божою, підними свій погляд над брудними, каламутними водами грішного світу, і не відводь свого погляду від прекрасної особи Ісуса (Послання до євреїв 12:2). Визнай свої гріхи перед Богом, роби це щодня (Послання Якова 5:16, 1 послання Івана 1:9). Іди за Ним пліч-о-пліч з іншими людьми; згуртовуйтеся і підтримуйте один одного в битві з «рікою гріхів» (Послання до галатів 6:1-2; Євреїв 3:13; 10:24-26). Всі ми, подібно до рибок, в одній зграї – давайте ж допомагати один одному і любити один одного, щоб вистояти на цьому шляху (1 послання Івана 3).

Р. ДЖ. ДЕСТРІ
Редактор
Пастор КРІС КАВА
Теологічний редактор
ТРЕЙ ТІППІ
Науковий редактор
КЕЛЛІ КАРЛСОН
КОЛІН ДЕСТРІ
Художні редактори
КОБУС ЕРАЗМУС,
МЕГГІ РИЧАРДСЕН,
ДЖОЗЕФІНА ВОЛКЕР
Коректори
РІД ЕВАНС
Друк

ОЛЕНА БУКЛЕРСЬКА
МАРИНА НОВИЦЬКА
Переклад
ЄВГЕН НОВИЦЬКИЙ
Редактор перекладу

Християнський науково-апологетичний центр (2021)
©HIS CREATION. Creator # 73
Усі права застережені.
Для біблійних цитат використовується переклад І. Огієнка, а також Свята Біблія Сучасною мовою (UMT) і переклад Р. Турконяка (UTT)

Світлини та ілюстрації надано:

- 1 Акваріум в м. Атланта, Джорджія
- 3 Будова риби – public domain
- 4 Плавальний міхур – NOAA/University of Wisconsin, J. Horne
- 4 Дихання – © 2001 M.J. Farabee
- 5 Баракуда – NOAA
- 6 Рыба-зіркогляд – © Andrea Izzotti / Shutterstock
- 6 ©Aris riyanto, Wikimedia Commons
- 7 Лагуна – © Auxins / iStockphoto
- 8 Акула – © Andrea Bohl / Pixabay
- 8 Зграя піраній – © tupikov / iStockphoto

www.hiscreation.com

www.scienceandapologetics.com

ТВОРЕЦЬ поширюється безкоштовно,
утім будь-які пожертви приймаються з удячністю.